

[Gustav Pedersen.]

jeg, at folketingets præsidium er ikke så ringe et organ, at en offentlig institutions medarbejdere kan tilsidesætte dets ønske om, at vi får lejlighed til at behandle en sag.

Nu kan der jo i ethvert forhold komme force majeure. Vi kan alle komme ud for, at der på en eller anden måde, ved en eller anden lejlighed, opstår en situation, kommer en begivenhed, som tvinger os til at handle. Jeg ved ikke, om TV vil insistere på, at en sådan situation forelå i går. Nu vidste man for øvrigt, at den pågældende sag ville komme til forhandling; det var ikke nogen hemmelighed, så hvis man havde ønsket denne udvidede adgang — om hvilken jeg på forhånd, uden at der kunne være tvivl eller misforståelse, havde sagt til den pågældende, at det var et præsidiеспørgsmål og kun et præsidiеспørgsmål — kunne man i god tid have sendt en henvendelse til præsidiет. For øvrigt synes jeg, en sådan henvendelse måtte være kommet fra statsradiofonien og ikke fra en medarbejder eller en medarbejdergruppe.

Men hvad var det så for en force majeure, der forelå i går? Der skete det, at folketinget havde en normal forhandling. Der skete videre det, at man i modstrid med, hvad der er meningen med landets forfatning, prøvede at forhindre folketinget i at forhandle i overensstemmelse med grundlovens regler uden pres af forskellig art. For det var jo meningen: der skulle lægges pres på folketinget; der skulle demonstreres ved udkastning af resolutioner; der skulle mobiliseres deputationer. Jeg kan som gammel fagforeningsformand, der har været formand i 31 år, godt fortælle, at adskillige af disse deputationer var temmelig selvbestaltede. Men der skulle gennem dem øves et pres, der hindrede den normale forhandling, som må foregå i et land med en fri forfatning, hvor vælgerne har valgt et folketing til at foretage den almindelige lovgivning. Det var meningen, og det vil jeg vægre mig ved at kalde en sådan force majeure, at man kan tvinge en formand for tinget til at tilsidesætte de pligter, han har over for det præsidium, der nu engang af folketinget er valgt til at administrere de lokaler, der ikke er de offentlige lokaler.

Jeg har ønsket at sige dette, så det ikke kunne misforstås. Jeg er taknemlig, fordi der har været en lejlighed til at få det placeret og få det refereret, så der heller ikke af den grund kan forekomme misforståelser.

Chr. Madsen: Jeg har kun nogle enkelte ting, jeg gerne vil udtale mig om under denne debat. Først og fremmest vil jeg støtte det ærede medlem hr. Heilesen fra venstre, der forleden talte om arbejdsløshed og om de alkoholskadede. Jeg er enig med ham i, at der bliver gjort for lidt for denne gruppe af mennesker, for det er jo sådan, at der gøres kun lidet, og der er mange mennesker, som går til grunde, fordi der ikke bliver gjort tilstrækkeligt. Jeg mener, at den ærede venstremænd skal have støtte fra denne talerstol, og jeg ville ønske, at ærede venstremænd og andre ærede medlemmer ville støtte talere her fra talerstolen, når der fremdrages sager, der går ud på at hjælpe medmennesker i nød, også når vi fra socialistisk folkeparti fremfører sager med hensyn til plejehjem og plejehjem for kronisk syge.

Dernæst vil jeg henvende mig til den højtærede boligminister og stille ham det spørgsmål, om det nu ikke er på tide, at man får det mærkværdige byggestop ophævet, som vi har i Ålborg. Jeg ved, at boligministeren mener, at man ved at ophæve byggestoppet vil forårsage kaos i byggeriet. Jeg tror ikke på, at det er rigtigt. Hvorfor skulle der opstå mere kaos i Ålborg end i det øvrige land, hvis man ophæver byggestoppet? Så vidt jeg ved, er Ålborg det eneste område i landet, hvor man har et mærkværdigt byggestop — jeg ved ikke bestemt, om man har fået byggestoppet ophævet i Århus, som det er nu, må håndværkere og bygningsarbejdere arbejde i omliggende kommuner, som slet ikke er indstillet på at tage den udvikling, som byggestoppet i Ålborg presser dem til. Den højtærede boligminister har den mening, at der vil blive vanskeligheder, hvis han ophæver byggestoppet i Ålborg; han mener ikke, der er tilstrækkelig arbejdskraft til rådighed; han tror, at hvis man ophæver byggestoppet, vil det forårsage, at man slet ingen kontrol har over byggeriet og ikke vil kunne få noget gennemført.